

Regjeringens Holdning, Valgenes Udfald og den Maade, hvorpaa Regjeringen i den sidste Tid, i de sidste 3 Uger, har stillet sig overfor Thinget, saa undrer det mig noget, at den høie Regjering har valgt den Vej at fremlægge ganske det samme Forslag for Folkethinget, som det antog, at det Folkething, der nu er afløst af det nuværende Folkething, paa ingen Maade vilde gaa ind paa, skjøndt det nuværende Folkething omtrent er det samme som det. Regjeringen dengang erklærede, at det ingen Vegne kunde komme med. Jeg ved ikke, hvorpaa Regjeringen vil bygge sit Haab om, at den nu lettere vil faae Folkethinget til at fravige, hvad det dengang ansaa for Ret, end for 3 Uger siden. Jeg tror derfor, at der ikke er meget Haab om ved denne Behandling i dette Thing at komme til noget Resultat, hvorved man her kunde blive enig med den høie Regjering, medmindre det skulde være den høie Regjeringens Mening kun at faae Folkethingets Villie at vide og saa rette sig derefter. Det er jo muligt, at det kan komme frem, men det forekommer mig i saa Fald, at Regjeringen kunde have gjort det tidligere. Set fra Thingets eget Synspunkt synes det mig uomtvisteligt, at Thinget ikke ret vel nu efter den Maade, hvorpaa Sagen er gaaet, kan foretage nogen væsentlig Forandring i den Finantslov, som det vedtog ved 3die Behandling for Opøsningen. Denne Vedtagelse var jo ikke Resultat af nogen overilet Beslutning, men den var Resultatet af Thingets vel overveiede Beslutning. Det var et rigeligt, rundeligt og imødekommende Bud til den nuværende Regjering, og der er, som jeg har paa-vist, ikke foregaaet Noget omhelst, som kunde faae Thinget til at forandre sin Stilling i denne Sag. Vil Thinget gjøre det alligevel, saa vilde man kun derved bekræfte den Paastand, der er fremsat fra anden Side, at man, naar man først har været hjemme hos Velgerne og faaet sit Mandat fornyet, saa meget lettere vilde være at faae i Tale end før den Tid. Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt at bekræfte denne Slags Udtalelser, som aldrig burde fremkomme, men som, naar de fremkomme, bør vises tilbage paa en saa tydelig og virksom Maade som mulig. Jeg tror derfor, at jeg idetmindste paa mine Meningsfællers Vegne, og jeg tror med Tilslutning af flere, kan udtale, at det vistnok er i Thingets velforstaede Interesse og dets Pligt ved Finantslovsforslagets Behandling nu at blive staaende i det Væsentlige — enkelte Smaaforandringer kunne vel blive gjorte til Gjenstand for Forhandling imellem Grupperne — ved den Finantslov, som Thinget hød Regjeringen, inden den opløste, for derigjennem at vise, at, hvad det dengang vilde, ikke blot var et Indfald, men at det virkelig var dets Villie ligeoverfor dette Ministerium og ligeoverfor de Indrømmelser, som da bleve budte os og den Smødelommen, som man da viste. Jeg haaber

derfor ogsaa, at det nuværende Finantslovsforslag maa gaa hurtigt videre og hurtigt naae over til det andet Thing, forsaavidt det da ikke maatte være Regjeringens Mening at opløse igjen, naar Forslaget er gaaet igjennem Behandlingerne i Folkethinget. Det vilde ogsaa være en Politisk, som kunde tænkes, men som jeg er overbevist om, Regjeringen ikke vilde have mere Fornøjelse af end forrige Gang. Men hvis det er Meningen, at Regjeringen ønsker at faae Finantslovsforlaget hurtigt sendt over til det andet Thing, da skal jeg for mit Vedkommende være villig til at bidrage dertil, hvad jeg formaar.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tør vel antage, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har udtalt en Mening, han isorveien har forvisset sig om, er Flertallets i dette Thing, og maa i alt Fald slutte det efter den Maade, hvorpaa Udtalelsen fremkom fra ham. I saa Tilfælde vil der jo være end mindre Anledning, end der ellers overhovedet er ved en 1ste Behandling af Finantslovsforlaget, til fra Regjeringens Side at udtale sig om de enkelte Poster paa Finantslovsforlaget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gjøre to smaa Randbemærkninger til, hvad der fremkom fra det ærede Medlems Side. For det Første ønsker jeg at notere, at den Smødelommen fra dette Things Side paa Finantslovsforlaget eller rettere fra dette Things Side i den forudgaaende Del af Samlingen, — en Smødelommen, som det ærede Medlem gjentagne Gange kom tilbage til, — har det idetmindste ikke været Regjeringen muligt at se Spor af i den Betænkning, der blev afgiven af dette Things Finantsudvalg efter Sagens Tilbagevenden fra Landstinget. Det har ikke været mig muligt at se noget omhelst Spor af Smødelommen mod, hvad Regjeringen og Landstingets langt overveiede Flertal ansaa for at være nødvendigt at indføre paa Finantsloven. Naar det ærede Medlem behager denne Gang som ofte tidligere eller jævnlig tidligere at notere Landstinget kun som et Ekko af Regjeringen, er det af den Slags Udtalelser, som jeg ikke ønsker at bruge den Betegnelse for, som jeg tror vilde være den fuldstændig korrekte. Landstinget har en ligesaa vel begrundet Mening om, hvad Statens Ræv kræver paa Finantslovens Bevillinger, som dette Thing har, og enhver Paastand om det Modsatte fra denne Side er i og for sig uberettiget, men naar den fremkommer i en saadan Form som, at Landstinget kun var den lydige Følger af Regjeringen, saa tror jeg, at en saadan Udtalelse kunde fortjene en anden Betegnelse, end at den blot er uberettiget. Det var den ene Bemærkning. Den anden er den, at, dersom det ærede Medlem har Ret i, at dette nyvalgte Thing ikke ret vel kan foretage Forandringer i den Stilling, som det tidligere Folkething har indtaget lige overfor Finantslovsfor-